

I et foredrag for noen dager siden uttalte jeg meg om Regjeringens syn på inntektsutviklingen i landbruket. Jeg ga der uttrykk for at inntektsnivået i landbruket nå er kommet så høyt som en med rimelighet kan forlange.

Jeg sa jo ikke noe annet i dette foredraget enn det Regjeringen har gitt uttrykk for i den stortingsmelding vi behandler her i dag.

Etter en samlet vurdering av inntektsnivået på modellbrukene og de levekårsforhold som er tallfestet, kan det

- 2 -

slås fast at Stortingets vedtak av 1. desember 1975 om gjennomføring av inntektsmålet i jordbruket er fulgt opp i et meget raskt tempo.

Utviklingen i inntekter og tallfestede levekårsforhold har brakt landbruket opp i ca. 95% av industriarbeidernes lønn i 1978. De ikke tallfestede levekårsfaktorer bringer etter min oppfatning totalt sett landbruket enda nærmere en inntektsmessig jamstilling med industriarbeiderne.

Regjeringen har i St.meld. nr. 80 (1978-79) pekt på at det knytter seg en del usikkerhet til vurderingen av de ikke tallfestede levekårsfaktorer. Jeg må imidlertid si at denne usikkerhet like gjerne kan bety at jordbruket har fått mer enn oppfylt inntektsjamstillingen.

Regjeringen er derfor kommet til at det med utgangspunkt i 1978 må legges en parallell inntektsutvikling mellom

gruppene til grunn.

En forsterket landbrukskomité har sluttet seg til dette, med den tilføyelse at man bør foreta en endelig vurdering av inntektene og levekårsforholdene når Budsjett-nemnda for jordbruket kan legge fram et tallmateriale som gir grunnlag for det.

Jeg er ikke uenig i det, men det vil etter min mening bli en finjustering av målet, og kan som sagt like gjerne bety at jordbruket viser seg å ligge på pluss-siden som på minus-siden.

Noen har tolket mitt foredrag som om jeg var uenig med den forsterkede landbrukskomité i at en endelig vurdering av inntektene skal finne sted når det foreligger tilstrekkelig materiale som grunnlag for det.

Jeg håper at jeg med dette har oppklart eventuelle misforståelser. Jeg mener imidlertid fortsatt at så langt vi i dag har muligheter for å bedømme situasjonen, så er inntektsmålsettingen nådd og en parallell inntektsutvikling mellom de aktuelle grupper skal legges til grunn.

Den endelige finjustering får vi så ta når forutsetningene for det er til stede.

Jeg trodde det var enighet om dette. Slik tolker i alle fall jeg landbrukskomitéen når den i sin innstilling sier at den etter en samlet vurdering av inntektsnivået og de levekårsforhold som er tallfestet, er enig i at Stortingets vedtak om inntektsmålsettingen i middel for modellbrukene er fulgt opp i et raskere tempo enn det en jevn oppfølging gjennom en seksårsperiode skulle tilsi.

Jeg er klar over at det kan diskuteres hva de ikke tallfestede levekårsfaktorer betyr. Men at utjevningen i dag er nådd opp mot det mål som er fastlagt, trodde jeg det ikke lenger var noen diskusjon om.

Jeg finner det faktisk nødvendig i denne sak å advare mot en diskusjon som igjen kan sette grupper opp mot hverandre. I en periode da store grupper har hatt en reell nedgang i sin realinntekt må det ikke skapes det inntrykk at en gruppe skal få spesielle fordeler.

Det er av betydning at også landbrukets egne innser at det i tida framover må utvises stor varsomhet når det gjelder ytterligere overføringer fra det offentlige.

Jeg sier dette i trygg forvisning om at jordbruket hittil har fått sitt. Aldri i historien har jordbrukerne hatt en slik styrking av sin økonomi. Det

har vært en rettferdig utvikling, og i samsvar med den målsetting det har vært politisk enighet om.